

AMINTIRI DESPRE „FANTASIO”

Aurel
Mandache

I. INCEPUTURI

Era primă mai 1956, când, în turmea fiind cu Teatrul de estradă în Găleti pe care-l infiintasem în 1952, la spectacolul pe care-l prezentam pe scena cafenelei din Constanta, am avut o conversatie cu presedintele de pe atunci al „Fetelelor Populare Regionale” care era deservit de „seful sectiei culturale” Mitiță Fălțiceanu și de regizorul Ion Dugan. În aceste discutii, apreciind succesul de care se bucura genul nouist, s-a născut ideea de a se realiza și la Constanta un colectiv de estradă ^{putem spune că teatrul este locul al unei proprii} și întâmplarea, sau poate festivalul, a făcut ca în turmea să mi se transfere ca prim dirigor la Teatrul Muzicii Militare din Constanta, devenit de fratele meu Gelu care ^{atras} pe ~~partea~~ de aruncate se angajase aici cu o lună în urmă. Când am sosit la Constanta am aflat că Ion Dugan împreună cu Fălțiceanu și Puiu Stanciu se fătuseră și au aplicat scheme pentru infiintarea sectiei de Estradă pe lângă Teatrul de Stat. Peste câteva zile primiseră la Teatrul Muzicii vizita lui Ion Dugan deservit de Jean Ionescu, fostul director al teatrului (pe atunci director ~~șef~~ B. Leblu iar Jean Ionescu, presedinte al Sindicatului) - Scopul acestei vizite era solicitarea de a prelua conducerea unificată a programului spectacol de estradă. Escală la Constanta. În acea perioadă mergeam pe multe activități la Muzică și luându-mi ideea acestui început, am acceptat cu multă plăcere. În drumurile zilei de 17 noiembrie 1956 am făcut primele repetiții, luând contact cu orchestra formată din 12 persoane (conducătorul era Ion Petrescu) cu solistii Hora Mitiță, Gică Petrescu (cu Ion Petrescu) și Lăușă de la Teatrul Muzicii) și Jely Jeger

și Cejar Wreghinescu veniti dela operele armatei din București,
precum și Ludmila Bogdan care semna și coregrafia Gheorghelechi.
Acții principale Nicky Popescu, Hae Ionescu, Lucica Păvălescu
și George Stancu având lângă ei o serie de figuranti colaboratori
printre care se numărau Constantin Pădu (actualul dirigor tehnic
al Teatrului de Balet) și Remze Urjet (în prezent, după o rebeliune
cașieră de talentă, cabiniștii la Fantasio). Decornute erau
concepse și executate de tânărul Ion Ionescu și talentatul
Ion Sechelerie, venit dela Pașcu. Regia artistică aparținea
lui Ion Ionescu. Cu acest colectiv s-a realizat premiera
care a avut loc în 27 decembrie 1956 pe scena Teatrului de
Stat. Marele succes dela premieră avea să prevestească un
viitor strălucit acestui nou colectiv. După două săptămâni am
probat bogata proferență Elena Măteșcu, care după un an
a fost înlocuită de P. Ustchicovici care a rămas dinjor o scurtă
perioadă fiind înlocuit de Marcel Ionescu, un excelent pianist.
Alte în aceste a venit în colectiv și talentatul pianist Ionel
Stănculescu care era în același timp și un inspirat compozitor.
Au urmat spectacolele concert „Astăzi pe faleze” și „Estrada
pe satelit” spectacol în care a debutat cu mare succes viitoarea
vedetă națională Jean Constantin, care activese la Casa de Cultură
și locuia într-o cameruță dela Cafino (pe atunci Casa de Cultură).
Între timp colectivul salidilor s-a mai mărit cu încă trei
persoane: Vely Mărleşcu transferată dela Teatrul Muzical, ortansa
Domokos și Bită Rădulescu. Au urmat montarea comediei
muzicale „Cu dragoste nu-i de plumb” având muzica și
orchestratia subsemnatului, după care o revizită care s-a
făcut de mare succes „Ca la Constanta”. Cu acest spectacol
pe care l-am preluat în toamna anului 1959 (când m-am transferat
împreună cu Selu Mărleşcu și Florian Stevăr) am făcut
prima cunoștință cu publicul bucureștean pe scena
Teatrului de Stat. Cronicile au fost extrem
de bune și au fost citite în presă. Cronicile acestor

spectacol care a apărut în „Informația Bucureștilor”, era
 semnată de Sora Georgeanu, care nu se gândea pe atunci
 că începând din 1969 va fi secretarul artistic al acestui
 teatru - Tot în acest spectacol, a făcut cu mare succes
 Ion Tugescu impresia cu Satia și Liara - este binecunoscută
 evoluția ascendentă a acestui mare dansator și coregraf care
 nu se sfârșete niciodată să spună că a ^{facut} dans de caracter
 la revista - În acest spectacol, deoarece nu a fost pe la
 început în distribuție, Gelu Dumbrăveanu a intrat cu două cuplete
 proprii: „Știti vultroscii” și „Rudele”, care a făcut mare
 succes.

dată cu ^{numirea} sosirea mea ca dirigor la estrada constantineană
 mi s-a încredințat și funcția de șef al acestei secții, însoțind
 răspunderea artistică și organizatorică a ~~teatrului~~ colectivului -
 Activitățile erau foarte mari fiind alimentate pe de o parte de un
 oarecare complex de inferioritate datorită modelului în care era
 privit acest gen „usor” iar pe de altă de imboldul pe care mi-l
 dădea succesul la public. În schimb, spre deosebire de Teatrul
 Mariner unde erau niște condiții excelente de desfășurare a
 activității, aici ne-am izbit de greutate inimaginabile și de
 condiții foarte vitrege în special în deplasările în județ și în
 turnee. În Constanța, spectacolele se făceau pe scena actualului
 Teatrul Fântâna, sală care a fost puluită după plecarea ^{sovieticilor} sovieticilor.
 Aici însă, fostul cinematograful Inamulid, nu avea decât o sală
 străjuită de niște coloane laterale, fără fosi de orchestra,
 încălzită cu sobe de teracotă și doar cu trei mici cabine -
 Amenajarea ca sală de teatru, săli de repetiții cabine și atelier
 s-a făcut ceva mai târziu, precum că la care mi voi referi
 cât voi relata o altă etapă de dezvoltare parcursă de teatru -
 În ceea ce privește problema deplasărilor, care erau de al puțin
 în 3 zile pe săptămână, amintirile, în mod paradoxal

Amintirea cea mai de suflet, dar poate că și una dintre cele
mai dramatice, o am din iernă anului 1959, când pleasam cu
autobuzul ~~Sos~~ (Berta cum îi spuneam noi) în plerare la
Limeni pe la orele 12, am ajuns cu mare greutate, prin
zădărnici, pe la orele 18. La Teatrul Cultural care pe atunci încă
nu era finit, cei circa 40 spectatori care stăteau cu căminile
pe cap, nu aveau nici scaune nici bănci, cei mai vârstnici
dintre ei sprijinindu-se pe băte. Scena destul de neînălțătoare,
iar despre cabine nici nu putea fi vorba. Pe post de cabină
pentru băieți a fost improvizată o cămăruță de la intrare, iar
fetele se duceau în autobuz, urmând ca atunci când le
vine rândul ~~de a intra~~ pe scenă, să treacă printre spectatori. Am
urcat orchestra pe scenă și-am început un scenariu de concert-
spectacol cuprinzând doar cântec și momente benele. Până pe la
19 când am început spectacolul se strânseseră deja peste 90
spectatori (majoritatea copii), care mâncau semințe sau mai
trăseau câte o bușcă pentru a se încălzi, deoarece acul unei
găini în care pălăriau câteva vrascuri era pus pe scenă
într-un colț... În exagerare cu absolut nimic relatând
că acești oameni, cu excepția poate a directorului și protului,
nu vizușeră în viața lor un spectacol, ~~după care~~ ^{peci} nici
nu stătea de reartă obișnuită cu aplauzele drept care, noi
cântam, spuneam glume (de astă se mai auzea câte
intenie de râset) iar ei --- nimic. La tacămul să fie
complet, după circa 40 minute de spectacol, am rămas
fără curent electric deoarece instalația improvizată nu
reputa la cele necesare două reflectoare de 1000 w. și
la Coororul stației de amplificare. ~~după care~~ ^{astfel} directorul
căminului care începuse a se speria, la fel ca noi, spre a nu
fi lăsați de câțiva "vânci" care strigau, să cânte mai repede,
de- ^{și} 3 opite în care pentru a funcționa trebuia să
fost instalat lângă

tobozorul Costel Berlin și uclățele în avansură. Astfel am continuat să cântăm, fără microfon, în special muzică populară în timp ce Costel Berlin lăsa din când în când tobele și pompa în oprit - când am ridicat acest spectacol și am auzit câteva glăsură de „BRAVO MĂ!”, dar misiunea când ne-am prezentat la autobuz cu vreo 8 și 10 persoane aducându-le cu ei câte o găleată de vin fierț din care ieșea un abur înțictor, stătea de moment a fost un hohot pe lângă general și o stare „enforică de bună dispoziție” - aceste peripeții, la fel ca multe altele, rămân încă un dragă întâmplare în inimile celor ce și-au trăit tinerețea pentru a aduce un strop de bucurie în suflătele unor oameni nevoiți de starea de dezastru (la propriu și la figurat) în care se aflau. De multe ori se ajungea din deplasări dimineața, din cauza diferitelor defecțiuni de motor ale „Berlei” sau a penelilor frecvente de câncine. În deplasările mai lungi de la Brănești sau Măcin, stăteam câte 3 zile, fiind găzduiți în dormitorule tractoristilor unde mănăunam sololarii și alergam după vesele și ne făcăm foșul - după primirea spectacolului special conceput pentru ocazia „La noi în sat”, care a avut loc la Brănești și la care, conform obiceiului, a venit să participe și Eugen Miresa (om de mare fructe, studiat la Paris), bucuria succumbă dobândit a fost brusc stopată de condițiile meteorologice - ne-am răzăpedit cu cele două autobuze de 10 km. de intrare în Valea Treien. Eram exact la mijloc între Brănești și Valea lui Treien iar din cauza vîcolului nu se vedea nici la un metru distanță. Era o utopie să poți crede că se poate ajunge în Constanta cu piciorul. Astfel am mers până în sat, la Valea Treien, am bătut pe la porțile gospodărilor și ne-am adăpostit până dimineața, când la București, trompetistul a dat semnalul de a ne aduna să mergem la gară, unde era un tren.

Sacrificiu pe care-l poate face un artist.

Sorata mea buna o aveam in Turcoa. La recept, parca
 prin 1966, acestea se efectuau cu vizor CTA ~~pe Sorut~~
 (bineinteles ca de cl. II) in care ne ingrimadeam cite 5-6
 intr-o' cusita. Ne gatait se gata la capitala vizorului
 iar de cele' mai multe ori cand ne intorceam de la teatru
 cantam vizorul otracind prin juri deosebi "miserans"
 le manevrasem in alta parte si nimeni nu stia si ne spunu
 unde. Intr-o asemenea situatie ne-am aflat intr-una din
 nopti, pe la Tj. Jiu cand' un grup de circa 12 artisti in
 frunte cu raspustul Ion Botu, n-au mai putut vizorul
 intrucat cel de la "miserans" le atatare la un marfar care
 a plecat la ora unu noaptea. A doua zi dimineata, ne-am
 puterit cu respectul grup ajungind, acasa, avind starnite
 pe piept fiecare cite o mica pranceada pe care scria "NOI
 NU NE PLANGEM!"

Incredibil, dar doare sa va arigui ca sate foarte adevarat!
 Acestea au fost recepturile Festivalului Fantasio - si la fel
 cum colegii nostri au putut avea forata spontana intru Tj. Jiu
 si iniora, tot'are cred ca si noi astazi putem spune: noi nu
 'ne plangem' ci ne mandim ca depasind unele greutati am
 reusit totusi sa litam ceva in urma noastra!

II. DESPRE CREATORII SI REALIZATORII SPECTACOLELOR.

Ora intr-o perioada de timp relativ scurta teatrul si
 muzical colectiv de artisti si de tehnicieni de la Fantasio, a
 reusit sa se impuna ca unul dintre cele mai apreciate
 din' tara, situandu-se la un moment dat chiar ^{pe pozitia nr 1 si} cel mai
 valoros teatru de unste, ~~de unste~~ acest fapt se datorate
 in buna masura creatorilor si realizatorilor de spectacole.
 Dealongul timpului la Fantasio au scris texte N. Popescu,
 I. Berg, N. Stroe, George Mihalescu, Ovidiu Dumitru, Alexu
 Kaner, Mircea Ciudan, Rade Stancu,
 Aurel Felea, Al. Andy, H. Cornu si multi alti

făcitori de uncos, precum și bună dispoziție - Acum
 li s-au alăturat compozitori: Ion Vrîncu, Ghesea Aludano,
 Elly Roum, Nicolae Kirulescu, Anul Girovescu, Florentin Belmas,
 George Grigoriu, Teodorice Popa, Radu Serban, Virile Vrîncu jr.,
 Horia Muculescu, Mihaela Iancu, Sergiu Mialaysambu, Sile Simion,
 Ion Custinon, Virile Perelovschi, Eugen Cerba, Ionel Stănculescu,
 Ionel Tudor, Laurentiu Profeta, Cristofor Barbette, Dumitru Lupu
 și încă mulți alți compozitori de prestigiu. A existat însă o
 înnumărată "eclipsă de creatori" care s-a format cu prilejul
 montării spectacolului "Muzică Constanta" în anul 1960, formate
 din Eugen Mirea, Sam Georgeanu, Henry Mălinescu și Anul Mălinescu
 la care s-a adăugat în 1962 inegalabilul nostru micușor
 Constantinescu, cel mai valoros autor de muzică și opere
 românești, marele om de teatru a cărei contribuție la
 ridicarea nivelului și măiestriei artistice este inegalabilă. Acest
 grup de creatori a realizat marile spectacole de la Fantano
 din perioada sa de glorie. Ar fi suficient să ne amintim doar
 de "Revelia în Iulie", "Super Fantano" ^{și "Revelia de aur"} "Revelia n-are vârste"
 sau "Fără noi nu e spectacol" pentru a demonstra bunul gust,
 fantezia creatorilor, virulenta satirică și în special arta de a
 construi un spectacol de muzică pe care au dovedit-o acest grup
 de creatori -

Coregrafia la spectacolele ~~de~~ estradei constantine
 a fost semnată în decursul vremii de: Ludmila Bogdan, Nutzi
 Walter - Cerba, Mișcile Savopol, inestratul prim solist al operii
 Române Gabriel Popescu, Ion Alexe, Nutzi Szabo, Adina Lipar,
 Ion Tuzescu, Senta Fayer ș.a. În mod special dinși în acest
 domeniu și-au adus contribuția Cornel Patrîchi, discipolul său
 Lilidi Tătaru și mai cu seamă marele coregraf al României,
 de notorietate internațională, maestrul Oleg Wainovschi - Acești
 realizatori de mișcare au făcut ca spectacolele de la Fantano
 să fie antrenante și atrăgătoare, scotând în evidență
 și înălțimea frumuseții ființei umane -

Deși în hărnicie și răbdare lipse mijloacele financiare nu ne
 permitea faptul necesar pe care-l impunee acest gen de teatru,
 totuși, realizatorii scenografilor, cu ingeniozitate au reușit
 de cele mai multe ori să realizeze un cadru scenografic
 strălucitor. Printre celești talentați scenografi au fost: N. Lebes,
 George Voinescu, arb. Theodor Brăduțu, arh. Levata ș.a.
 De nedescrisă tărie și neamănăunț de cel care pe parcursul
 a 39 ani fără întrerupere și-a sacrificat viața în acest
 domeniu inhalând sute de kilograme de nitroceluloză pentru
 impunitorile sale decorații: scenograful teatrului din
 Săchelarie, care în afara unui autentic talent a fost un
 exemplu de omie, bunătate, corectitudine și modestie
 deosebită. După o viață de spectacole la Fântâna a fost angajat
 de directorii de scenă valoroși în frunte cu incontestabilul Peșcu
 al revistei și operetei românești. Nicușor Constantinescu - în
 afară de acest părinte al genului, am menționat mai
 târziu pe regizorii corecteni Ion Wengen, Petru Mihail
 și Andrei Nichilache. Rememintă realizatori de televiziune
 Alexandru Bociu și Valeriu Lazarov și-au adus asemenea
 contribuții regizorale în realizarea unor
 spectacole la Fântâna. În ultimul rând trebuie subliniat
 aportul lui Constantin Brăduțu care a semnat regia
 multor spectacole din care amintim: "La mare și la mare",
 "Mare" (reviste jucate într-un număr record de peste 400
 reprezentații) și "Vederea lui Alexandru, Coana Chirita -
 Succese" deosebite ne-au adus spectacolele semnate
 de Ion Maximilian dintr-o mare comedie muzicală
 "Săracu' Gică" s-a jucat 12 stagii cu "casa închisă"
 într-un număr de peste 1400 reprezentații. Deosebit
 talentatul frate al acestuia, Mihai Maximilian a
 colaborat cu noi, ultimul său succes la Fântâna
 fiind "Mare Montre, Fântâna Color"
 și fiindu-l revolta de mare montre, Fântâna Color
 pentru copii și tineret au
 Ion Wengen, Eugen Aron și Constantin Brăduțu

de la Teatrul de copii și tineret din Ieri, iar la Secția de Ballet Contemporan și Clasic muzic tuturor spectacolelor a fost arizurate de Măestrul Oleg Danovschi asistat de Gabriela Danovschi, Adrian Cejar, Ion Tugeanu și Mariana Korda -

III VEDETE LANȘATE DE FANTASIO ȘI PE SCENĂ LA FANTASIO.

Acum este necesar să amintim despre vedete de la Fantasio, meritele însușirii unor nume de mare prestigiu și nu numai să recedem că multe vreme și sper că și în viitor, vedete incontestabile a fost și va fi numele „FANTASIO”. Acest nume, vinutales prin oamarii săi, a atras milioane de spectatori fiind girul unei calități superioare artistice.

Cei care au adus faimă acestui nume au fost artiști, solisti, dansatori sau instrumentiști care și-au lăsat pe aceste scene. La început primarele vedete au fost Elena Mălina, Nicuș Popescu și Lucica Părbulescu a căror apariție era mult așteptată și dorită de fani de aplauze - Timp de 3 secerii l-a avut acest statut de vedete Elena Mălina, exemplul de profesionalism și tărie scenică. Prin emisiunile de televiziune dar mai ales prin dirijările la radio și pe fixuri această soliste de la Fantasio a lăsat multe glorie sonore, dirijările sale fiind și astăzi ascultate cu plăcere. Au urmat apoi alți muzicși interpreți care au devenit capete de afiș: ~~Diana~~ cau amintim pe Valy Măndăla, Mariana Ceroni, Trio de la noi, Fritz Brunn, Coza Andromi, Coza și Iulidi Tătaru, Rodica Măndăla, Ion Octavian-Dănilă, Dumitru Ceramitu, Iuliu Sorin-Vălculescu și Carmen Părbulescu -

Am putem vorbi de vedetele Teatrului Fantasio fără a menționa meritele calități și merite ale Dirijabilului DOBROGEA DE IERI ȘI DE AZI, care în momentul angajării sale

ca solist al Teatrului Fantasio, era deja de mult o mare vedetă națională a muzicii noastre.

Oricât întreaga această constelație s-au desprins în mod desorbit din stele de mare popularitate: Jean Constantin și Gela Mănușache. Acești doi nedespărțiti prieteni, cu celălalt desorbit de artist și de om au fost stâlpii de bază ai acestui teatru timp de peste trei decenii. Numele lor pe afișele teatrului dar și a multor reprezentări organizate de alte instituții a fost permanent un mare punct de atracție. Cu toate acestea a contribuit în plus marea popularitate pe care Jean Constantin și-a creat-o prin prezența sa în numeroasele filme sovietice. Acești doi citivi au fost exemple de atareamant față de teatru și respect față de public - dar ocupat deseori pe platourile de filmare, Jean Constantin nu a lipsit la absolut niciun spectacol în care era arătat. Când din nefericire a suferit un accident cu mașina, după două zile de la ieșirea din spital a venit la lucru în București unde prezentam în important spectacol și a jucat cu mâna în ghips alături de Gela toate minimele din spectacol. Impresioni au delectat milioane de spectatori din întreaga țară, din Israel, America, Italia, fostă URSS și Germania. Chiar dacă la ei glumea era prezentă și pe scenă și în particular, în fond totul era bazat pe o seriozitate absolută. Făceau meseria din primărie pentru scenă și din dragoste pentru oameni.

Pe scena Teatrului Fantasio ~~se așeză de odănoasă~~ a mai fost o vedetă colectivă: orchestra de concert „Fantasio” care, datorită talentului și calității artistice ale membrilor săi a reușit să se impună ca una dintre cele mai valoroase orchestre de estradă din țară. Datorită acestui fapt i s-a încredințat alături de orchestra de estradă a

Redițele vișnii dirijate de Gela Mănușache acorapariamentel multor

Ionel Stenculescu, Al. Cercul, Ion Brucetaru, Andrei Petrescu, Gh. Parrica,
Grigore Carabulea, Petru Bogdan sau Mihai Balan au reusit sa
ridica stadiul nivelului artistic si interpretativ al acestui orchestra.
In aceste clipe de educare au venit sa-i ajute dintr-unite pe
Adrian Venilia, Doru Brutescu, fratii Breda, Ileana Constantinescu, Tony
Atanasescu, Ion Muresanu, nea Jelea, nea Enache si multi alti
cariora facu sa le rostesc numele doar sa le cer scuze si sa-i
anagas in acelaasi timp sa-i stimuza in egala masura.

In numele Revista a leasut rebite pe plan national si si
celelalte sectii artistice ale teatrului despre care voi relatea mai
tarziu.

Chiar daca n-au fost angajati permanenti ai Teatrului Fantasia
si pleierii intruigi de artisti valorosi din intruigi Tama au ad
onorit cu prezenta lor la
~~Contributia la prezentarea~~ ~~unor~~ spectacole si concerte de inalt
tinuta artistica - dintre acestia, amintirea mi se indreapta
catre Margareta Păslaru care mi-a fost pentru prima oara prezen-
ta de numai sa incepă dimisim - Birled care in vara anului
1960 era competitoru la Teatrul Liric ~~la tinuta~~ ~~jurare~~
~~a lui~~ ~~si~~

urmezi pag. 12

~~... pe atunci...~~
 În tinerețe fusese o ~~vocea~~ ^{vocea} soprani de operă, crescută în
 casa lui Beniamino Gigli, celebrul tenor italian. Fîind depe-
 năzită de faptul că ~~vocea~~ ^{vocea} nu dorea să-i urmeze cariera,
 îndrăgind muzica ușoară, m-a rugat să o ascult și să-mi
 exprim părerea dacă merită să o lase a se prezenta pe
 aceste linii. Și am ascultat-o împreună cu întreaga
 comisie de concurs. În afară de umiditatea fizică pur și simplă
 m-a electrizat prin interpretarea aceleia cântec spaniol
 lauzat de Santa Montiel, care pe atunci era la vîrsta
 Acela discurpante între clipele de păpuri al Margherita și
 vocea gravă de alto, îndădea un plus de forță de
 angajare vinetelă că nu putea fi vorba de o voce
 doar 15 ani și trebuia să-și termine studiile liceale.
 În schimb, chiar elev fiind, a dovedit că am avut dreptate
 spunându-i la sfîrșit voiamu simonim - Berles că ar
 copil va fi o mare vedetă în muzica ușoară - Ficare
 Succes al său la radio, televiziune, film iar mai apoi
 în teatru mi-a dat un sentiment de mîndrie de altfel,
 multe din creațiile mele mi-au fost laurate de Margherita
 devenind slăjire - dintre acestea o mare bucurie mi-a făcut-o
 "Ale tale" pe care împreună cu Jean Spîtam ^{la prezentat}
 la festivalul internațional de la Varadero-Cuba, de unde
 s-au întors cu Medalia Premiului - după doi ani acest cântec a
 fost preluat și cântat pe scena Festivalului "Corbul de aur"
 de către Julio Iglesias - Margherita Păslam, m-a fost un
 statornic prieten și colaborator, fiind prezentă în multe
 concerte estivale prezentate de Fantano - La fel de
 statornici colaboratori au fost Merina Voica, Corina Chiriac,
 Angela Similea, Truscă și Geicem, Julia și Luison, Doice Bălaș,
 Nicolae Nitescu, Aurelian Andreescu și multe alți artiști
 de mare valoare - de asemenea împreună cu Jean, ^{și} Gelu
 și ceilalți comici ai teatrului în multe spectacole au
 obținut succese pe scenă la Fantano Anuța Pelea, Dem.
 hae Roman, H. Stroe, Mircea Ciobaș,
 și mulți alți belorzi artiști -

V. SECȚIILE TEATRULUI FANTASIE.

Peu în 1969, Secția de Estradă a Teatrului de Stat din Constanța a purces în drum ardent, în forme de organizare noi și inovatoare pentru a desfășura activitatea. ~~Se pot vedea un arhivat complet de informații despre teatrul nostru în care sunt prezentate toate aspectele activității noastre, iar pe lângă acestea, un tabel cu numele tuturor artiștilor, actorilor, dansatorilor, muzicanților, etc., care au lucrat în teatrul nostru în perioada 1969-1970.~~ Alături de acestea, au fost organizate și concursuri de creație artistică și organizatorică. Astfel s-a reușit ca începând cu data de 1 aprilie 1969 (din fuziunea cu "foarte mică păcăleală") înființarea TEATRULUI DE REVISTĂ FANTASIE - CONSTANȚA - cu administrația și atelierul sale în actualul sediu - amenajarea acestui sediu cu noua formă a sălii, instalația orgii de lumină, sălile de repetiții, cabine, ateliere și birouri, s-a făcut în urma a doi ani iar sediul administrativ și cel de "Baza Populară" ceva mai târziu. Amenajarea sălii de spectacol era în perioada când pregăteam un spectacol în care coregrafia se realiza de oleg și coregrafia - proiectului făcut de arhitectul Rusovan, în stanga și dreapta scenei erau prevăzute două loje (pentru oficialități) - oleg, supranumit "demolatorul" mi-a cerut să dau dispoziție să se facă pe peretele acestor loje ca să aibă unii mult spațiu de desfundare a biletelor și să se poată utiliza ca spațiu de joc. În recepție mi s-a permis o idee trăgută dintr-o dată și am pus în discuție să facem peretele, în vederea de ulterior în oleg a cost de plată chiar dacă arhitectul s-a supărat pe categoriile noastre. Astfel unele contradicții esențiale erau le-am avut și când s-a construit Teatrul de Revistă "Fantasia" de la Siveș, ~~unde~~ tot răsunăm cu oleg am intervenit pentru a se modifice construcția scenei și a fosei de orchestră - Văd văd că era ca acest teatru să se asemene cu cel din Sidney.

Revenind la ideea noii forme de organizare, ~~trebuie~~ trebuie să menționăm înființarea secțiilor artistice ale Teatrului - fiindu-ne necesar și un ^{corps} spectacole special pregătite pentru micii spectatori, având și experiența celor două teatre ale lui Ion Wongen, "Coroșul Neascultător" și "Muschiștii Măgării Sale", am înființat începând cu anul 1970 Secția de Teatru Bună pentru copii și tineret în care am realizat o activitate artistică am realizat cu o altă problemă a colecțiilor artistice. Unii teatru în special

de sex femeie, ajunseseră la o vârstă mai puțin recomandabilă pentru revizii, fapt ce le dădea un sentiment de inutilitate dar și de neîncredere deoarece vârstă lor de pensionare era pe atunci foarte târzie. În schimb fiind oarecum cu experiență scenică erau foarte utili în anumite roluri în care miștile și costumele ascundeau un anumit aspect fizic - astfel s-a reușit ca niciuna dintre ele să nu fie concediat înainte de pensionare, simțindu-se în același timp utili și demni de mersul lor de artiști - Această secție s-a bucurat de asemenea de artiști valoroși precum erau un portier uita pe Elena Brana, Elena Iacob, Mioara Fiuma, Petrușcă Tănase, Verica Bota sau Rădă Toacă - Pentru a diversifica mai mult această secție s-a angajat începând cu anul 1985, formația vocal instrumentală "Euxin" și încă 3 solisti vocali, cu care au început prezentarea unor concerte de muzică rock -

de
cif

În luna august 1979, în luna spre Varșovia unde participam ca membru în jurul internațional al festivalului de balet, oleg Petrovici s-a oprit întâmplător la neptun unde noi jucam "Sireni Gică" - discutând despre proiectele noastre de viitor și în general despre stadiul dezvoltării artelor în România, mi-a rețut că se gândește să realizeze o companie independentă de balet având un colectiv de 20 tineri dansatori foarte talentați, proaspăt absolvenți ai școlilor de coregrafie, dar din păcate nu este sprijinit de București. Atunci i-am propus să încercăm a realiza acest proiect al său, la noi, la Teatrul, gândindu-mi la o și mai mare diversificare a acestui ~~teatru~~ precum și la posibilitatea de a-l avea mai mult timp pe oleg lângă mine. A fost încântat de propunere, însă puțin cam sceptic, considerând că vreau doar să-i mai alina puțin neajurul - După o săptămână, când s-a întors de la Varșovia, a trecut pe la noi și spre marea de bucurie s-a trufit în față cu statul de funcționari aprobat pentru înființarea secției de Balet Contemporan și Clasic "Teatrul". În foarte scurt timp s-au făcut angajările, au început primele repetiții în sala teatrului din Giulești, dându-se

Nicolae Spirerescu au venit în Constanța, colegii lor de la revistă și din secția pentru copii precum și cei din administrație i-au primit cu flori și apartamentele pregătite și defrișate de ei. A fost de la început un semn de unitate între aceste secții care a determinat un respect reciproc și o întreajutorare benefică.

Crearea acestei noi secții a adus un aer proaspăt în peisajul artistic constantean, o ascensiune pe plan artistic a teatrului declinând o nouă poartă spre afirmarea pe plan interpretivul a Teatrului Fântâni - Clasic dar artiști, din fensiune Teatrul de balet contemporan și clasic a poartă nurele et. Teatrului său, este un teatru independent de balet, apăsate sale în turneele de peste hotare au continuat să poartă antetul "Baletul Fântâni", oricând acest nure prin marile sale succese. În acest colectiv s-au numărat nemuritori solisti cu care ne îndrumăm clasic dar unii mei sunt încă în Constanța sau alții oricând diferite prestigioase scene de balet din lume. Dacă ne amintim doar de Judith Turco, ^{Doine Axente}, Florin Brăduț, Delia și Călin Hentiu, Felicia Serbănuș, ^{Bărbulescu} ~~Brăduț~~, Oleg Danovschi, Francine Stănescu și mulți alți teleni care au realizat roluri solistice în putem 'trece' cu îndreptărire faptul că ~~este~~ vedete incontestabile, cum a conceput și a jucat-o Oleg Danovschi, în vremea întregului ansamblu de balet - | joni etc

V FANTASIA IN LUCE

Prinul turneu al revistei constantene s-a făcut în foste URSS la Moscova, Leningrad, Tbilisi și Baku - Spectacolul se intitulează "Muzicanta Fântâni", era regizat de Ion Maximilian, coregrafia lui Oleg Danovschi în ~~momentele~~ momentele vesele, interpretate de Gela Manolache și Jean Constantin au prezentat în limba rusă - ~~la Moscova~~ ^{la Moscova} ne-am detaliat cu titlul Raikin care a apreciat mult învoire artistilor noștri. Cu ocazia acestui turneu, la Moscova ne-am detaliat în st. Strass, și editorial remunierului ~~TRIEDERICH~~ prin Berlin care ne-a invitat în anul următor pe scena acestui teatru unde, de data aceasta la semani am prezentat timp de 26 zile (cu un concert special cu un colectiv mult mai numeros.

Marele succes al teatrului care l-a constituit arundă
 inspirată „Sirena Sică”, ~~prezenta~~ pe parcursul a 12 săptămâni,
 jucată într-un număr record de peste 1400 reprezentări, a
 atras atenția impresorilor israelieni care ne-au invitat în
 primăvara anului 1970 să efectuăm un turneu în această țară.
 La cererea acestora distribuția a fost completată cu artiștii
 Tomușian, Widi Iorana Feles și Mihai Fatino, rolurile de bază
 rămânând în interpretarea celor doi artiști existenți Gela Lăușău și
 Jean Constantin, lui Iorana Cerconi, Fritz Bräun și Vely Lăușău și
 acest ~~spectacol~~, turneu a participat și doctorul Barbu Iorana
 o adevărată „figură” a Constantei, veșnic amestec de teatru și
 prieten al artiștilor, care interpretat rolul logodnicului - la îndrept
 turmeului său a avut un succes răsunător, eu împreună cu
 Jean, Gela și Mihai Fatino ne-am întors cu o interjecție de o
 săptămână, participând la o conferință pe lăușău cu Val
 „Apolonia”, datorită căreia am avut ocazia să vizităm Ciprul,
 Grecia și Italia, întorcându-ne prin Germania și Austria.
 A fost o călătorie plină de peripeții hazlie care s-a încheiat cu
 surpriza ce ne aștepta acasă. Toată lumea era alarmată că
 Jean împreună cu fratele Lăușău, au fugit. (nici dușmanii
 dar nici noi!) și-au avut norocul acesta, întorcându-se
 nu ne-a trecut prin cap vreodată dintr-un și în paradis
 Tare, chiar dacă tentativele și privilegiile au fost nemăsurate.
 În 1975, colecțional de răscoală în totalitatea lui, a revenit în
 Israel cu o răscoală de mare montan prezentată cu succes pe
 parcursul a trei săptămâni - la urma cu doi ani, în luna
 1978 orchestra Fantino având ca solisti pe Klara Lăușău, Vely
 Lăușău și Trio de la lui a avut un turneu la Hamburg
 prezentând 29 Concerte, iar în toamna aceluiași an un colectiv
 mai restrâns de orchestre împreună cu doi spirite, Jean
 Constantin și Gela Lăușău a participat la o conferință pe
 Marea Neagră și Mediterana cu muzicantii Transilvaniei - Gela
 cânta la contrabas și Jean la Muzicant și Tamburină. Este
 de înțeles atmosfera acestei deplasări în care mai târziu ne-au
 apărut în fața ochilor și Jean și Gela se focusau la Pisenlele
 fetei și fetei în săptămâni arabi și unos călători.

Imediat după înființarea Secției de Balet contemporan și Clasic au început seplexările peste hotare ale acestui colectiv. Astfel primele turnee au fost cele din Siria și Italia în 1980. A urmat imediat primul Turneu prin agenție „KONZERT- und REISEBÜRO LANDGRAF” în Germania, Olanda, Belgia, Austria, Elveția și Franța, Turneu cu unme și penne tradițional întrecut și în prezent al s-a repetat fără întrerupere în fiecare an. Într-un timp Baletul a mai fost în Turcia, Taiwan, S.U.A., Canada, Cehoslovacia, Ungaria și de mai multe ori în Italia. Turnee în Statele Unite în perioada 7 ian - 20 martie 1982, colectiul Baletului Fântâna s-a depletat în 52 ore aparținând la 37 state nord-americane. Fiecare din aceste turnee a avut succesele și perpetuile sale, pentru poezia lor fiind necesar poate volume întregi de amintiri -

Refind mai puși de colegii lor de balet, artiștii de noapte au mai spectat Turnee în Polonia, Cehoslovacia și Italia (de două ori la tradiționalul festival de la Arezzo de unde s-au întors în ambele date cu medale Președinte) - la același timp în fiecare concediu de toamnă timp de 10 ani, orchestra Fântâna a concertat la Nordernay și Bad Pyrmont din Germania, câte 45 zile -

Astea nemeritate turnee peste hotare au necesitat un volum imens de muncă și efort, dar rezultatele lor ne-au dat mereu satisfacție de a ne fi simțit adevărați ambasadori ai artei românești demonstrând întregii lumi talentul și capacitatea harnicului nostru popor. De foarte multe ori prun de peste hotare, elogiind prestația artiștilor români, s-a referit la acest miracol al dezvoltării culturale în România și la talentul poporului nostru -

VI FANTANA și STĂLIȘIȘI DE AZI

Faptul că Fântâna s-a făcut cunoscut în întreaga țară nu se datorază numai turneele efectuate în absolut toate orășele în bună măsură, spectacolele prezentate vara pe Ritoral turștii veniți de pe toate meleagurile cu cei veniți din străinătate -

Asfel, nu fusesem cu pe tot litoralul, Fantano era prezent între 1 iunie și 15 septembrie, ~~în~~ zilnic cu cel puțin un spectacol - Au fost și zile când într-o săptămână se puteau citi 5 afișe diferite cu antetul Fantano: un spectacol de plat la Tuptan, o revistă la Eforie Sud, un spectacol de copii la Tabara Năvodari, un concert Rock la Costinesti și o comedie municipală la Mangalia - Acetia, separat de cele prezentate după amiaza la Delphineia sau Noptile la Dealul Român din Eforie Nord sau Dealul Kurbdy din Măcin -

Pentru Fantano, stagiunea estivală nu desemna numai litoralul ci și Măgăria, Lărnavea, Fetesti și chiar teatrul de vară din Capitală -

Eu într-adevăr am efort supra-omernic determinat într-un fel de necesitate economică, după contractul permanent cu statul de mii de spectatori a condus la prestigiul de care a ajuns să se bucure Fantano, a creat lipsa suplimentară de care are nevoie orice artist, ~~pentru~~ ^{prin} constituirea ~~un~~ ^{un} succes și a plauzibilității ^{prin} viziune de Revoluție din 1989, Fantano s-a autofinanțat timp de cel puțin 9 ani în proporție de 100% reprezentând un leu de la stat, menținându-se și chiar dezvoltându-și activitatea, s-a datorat unui efort teribil din partea unui colectiv muncitor și talentat în care fiecare artist, tehnician, muncitor din atelier sau funcționar administrativ au știut să trăiască într-un spirit de unitate și dăruire totală - Astfel se explică faptul că pentru a fi angajate condiții optime de desfășurare a spectacolelor în stagiunea estivală, când s-a înființat Teatrului Fantano administrativ Teatrului de vară din Eforie Nord, Eforie Sud și Tedișinghid, cei care făceau probele scenelor, curățau cabinele sau făceau copii, erau din proprie inițiativă venenii dela Fantano dela portar la director, dela Jean, Gelu, Mariana Cerarii până la ultimul figurant -

Iată de ce în vară acestui am am trăit un sentiment religios atât și m-l găsea, locul spectacolelor de

prestigiu luându-l spectacolele improvizate de acciesi abonati, suscristi prin pe picalul spectatorilor si umplerea propriilor birouri - si de asemenea ca aceste stari de fapt sa fie doar un mic accident de ordin organizatoric care sa nu conduca la deprofesionalizare! Artistul care nu joaca si nu se hrănesti cu aplauzele publicului se condamna la sinucidere!

VIII ARMATA CELOR CASE NU SE VAZ.

Ar fi nedrept sa evocăm 40 de ani gloriosi parcurși de Teatrul fără a ne aminti că în spatele celor care sunt pe merit aplaudati, se află o adevărată armată organizată de lucratori pe scenă, în atelier sau în birouri. Aportul lor la succesul teatrului a fost intotdeauna consistent. Odată cu acul si alte oameni ca Anin, Coteanu sau Tente au tebut în acele costume si câte un strop de suflet. Pădăuș lui Măscii sau Genghiz, sau celepodul de pătării folosit de Carmen, personajele lui Iveridenu ori aparatul de sudură folosit de Stelici sunt doar niște obiecte unelte prin care acești oameni si-au putut folosi priceperea si arte meierei lor. Unii n-au putut intelege că la o pricepere mecanică, mecanici, electricieni, cabinele sau chier plumbicele trăiesc cu acciesi intencitate emulsiile prin care trece artistul - numai într-o anumită situație s-a putut ajunge la un bun rezultat final. Oamenii ca Zahara, Lăvescu, Jonea, Băntu, Albu, Dorci, Dănuș, Moraru, Nutzi Zahara, ^{Pădăuș} sau Madam Tivichii, si-au dăruit numele acestui teatru la fel ca si fecile lor de colegi pe care nu-i pomenesc din lipă de timp, dar care în totalitatea lor, pe parcursul fecilor de ani trăditi au dovedit dreptate si atăsămint față de artisti - deosebită nu se poate face cu vederea străpănit organizatorilor de spectacole începând cu inegalabilul ^{Sebastian} Tasci, cu Ves Parcu, Ion Băltă și terminând cu Ileana, Pău sau Ileana. Numai despre ^{stare} și emulsiile trăite de aceste categorii de artisti se pot scrie volume întregi -

Tot nevizitate rămân într-un teatru și activitatea pulchrelor
 funcționari, dar care s-a dovedit a fi de fel de importante și
 utile. ^{Felicitărilor} Pleșu, Cișu, Belu, Vint, ~~Ștefan~~ Miclea, Cristoc
 sau Luban sunt doar unele nume oarecure, însă ele alături
 numelui de Fantano vor deveni o realitate a abnegației unor
 harnici slujitori ai teatrului - Spațiul și timpul nu mi permit
 a-i aminti pe toți cei peste 800 artiști, tehnicieni sau
 funcționari care s-au perindat pe scenă, fose sau atelierele
 Teatrului Fantano, după cum văi despre activitatea domnilor
 Romeo Proft, Șeru Georgeanu, Miclea Spiridon, Jean Babea și
 a doamnei Ana Maria Munteanu, secretar artistic ai teatrului
 nu am putut vorbi în suficiente lucruri -

Am păcate, foarte multe dintre acei care au creat și
 menținut acest teatru nu măi sunt printre noi. Un gândul și
 recunoștință noastră sunt venim îndreptate către domnul Constantin
 Oleg Văduvici, Eugen Miha, Șeru Georgeanu, Gela Munteanu, Fritz Braun,
 Ionel Stanculescu, H. Cerul, Ion Maximilian, Jean Ionescu, Ion Uta, Rudy
 Kreppele, frate Preda, Andrei Petrescu, Dumitru Palea și mulți, din
 păcate enorm de mulți alți artiști și tehnicieni, ~~care~~ țară, tot
 din păcate, constatăm că unii dintre cei ce măi ținem încă pragul
 acestui lăcaș de cultură n-au catadixit să-și măi amintească
 nici măcar a domni și după ce acești cititori ai teatrului ne-au
 povestit - din fericire ~~și~~, numele "FANTANO" există și va exista,
 iar acest nume este al tuturor celor ce și-au dedicat întreaga viață
 scenei de reviste constantene. Parajurându-l pe Ștefan cel Mare
 trebuie spus că "Fantano" n-a fost numai al teatrului ci el aparține
 artiștilor care vor veni, aparține acestui micuț colț de țară,
 cu convingerea că înțormul îi va fi măi strălucitor. Deaceia măi-am
 permis ca acum în prag aniversar să-mi rădolese prin memorie
 când măi s-a făcut generoasă invitație de către fratele "Luget Liber"
 statonice prieten al Teatrului Fantano. Acest fapt n-a determinat
 să ofer în dar teatrului, fără pretenție de a participa la concurs,
 un cartee intitulat "FANTANO" pentru care am scris lumpe și versurile
 într-un onoranță edus teatrului și spectacolului său -

timp, în care noi, cei ce avem pretentia că l-am slujit și fiu
primite cu recunoștință, mândrindu-ne că munșii noștri au cu
totul alte condiții realizate ceea ce noi am visat. Avem un colț, șar
de Fântâna în care să fie adăpostit un mic muzeu unde generațiile
viitoare vor fi informate prin diverse documente și exponate despre
istoria micuștii a acestui teatru de care am învingerea că se va
mândri orice constantean -

Însă --- pentru a prinde viață aceste gânduri e mai rău
dăruș să se realizeze un alt vis (de data aceasta nu numai al
meu ci al tuturor oamenilor de bună credință): oamenii să fie mai
buni, mai sinceri cu ei însșiși și semenii lor, mai în frica de
dumnezeu și mai încredători în minunile pe care le pot realiza
prin muncă și perseverență -